

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน
เกี่ยวกับข้อมูลและที่อยู่ของบุคคลต่างด้าว

ผู้อุทธรณ์ : บรรษัทประกันลินเช่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)
โดยนายดันนัย ██████████ ผู้รับมอบอำนาจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒
ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน ว่า บุคคล ๒ ราย คือ นายสุดีย์ ██████████
และนายชาنم ██████████ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓
ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ปัจจุบันบุคคลทั้งสองยังคงได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยหรือไม่ และมีที่
อยู่ที่แจ้งต่อกรมการจัดหางานว่าบุคคลทั้งสองมีที่อยู่ ณ ที่ได้

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวมีหนังสือ ที่ รง ๐๓๐๗/๙๙๔๔ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่ง^๑
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความ
ยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ลงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตาม
มาตรา ๒๔ (๑)-(๙) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่นายสุดีย์ ██████████ และนายชาنم ██████████ ให้มา
ไม่มีหนังสือยินยอมให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัยที่ สค ๑๙๖ /๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เป็นผู้ค้าประกันสินเชื่อของบริษัท เพิร์ล เบบี้ แคร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ต่อธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โดยมีบริษัท เพิร์ล เบบี้ แคร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด และบุคคลต่างด้าว ๒ คน คือ นายสุดีย์ [] นายชาما [] และคนไทย ๑ คน คือ นางสาวปรีดา [] ได้ตกลงค้ำประกันการค้ำประกันของ บสย. ต่อบุคคลทั้งสามและบริษัท เพิร์ล เบบี้ แคร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ผิดสัญญาต่อธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เป็นเหตุให้ บสย. ต้องชำระหนี้แทนเป็นเงิน จำนวน ๒,๗๔๒,๓๑๙.๕๗ บาท บุคคลและบริษัทดังกล่าวจึงต้องชำระหนี้คืน บสย. พร้อมด้วยค่าเสียหาย บสย. ได้หัก扣款 แต่บุคคลและบริษัทดังกล่าวไม่ชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก บสย. มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ขอตรวจสอบว่า นายสุดีย์ [] และนายชามา [] ซึ่งเป็นลูกหนี้ของ บสย. ยังคงประกอบกิจการอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ หากยังคงประกอบกิจการบุคคลต่างด้าวทั้งสองได้แจ้งว่ามีที่อยู่หรือภูมิลำเนาในประเทศไทย ณ ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาว่าสามารถดำเนินคดีกับบุคคลทั้งสองเป็นคดีล้มละลายได้หรือไม่ แต่สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า บสย. เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ จดทะเบียน ณ สำนักงานหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือภาระธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้นตามวิธีการและอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ เช่น การค้ำประกันสินเชื่อ เป็นต้น และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงคลัง ดังนั้น จึงถือได้ว่า บสย. คือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่ง และมีหน้าที่ต้องดำเนินการติดตามเร่งรัดหนี้สินที่

รัฐให้ความช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในขณะยื่นคำขอตรวจสอบกรณีนี้ บสย. มีนายทวีศักดิ์ [REDACTED] เป็นกรรมการและผู้จัดการทั่วไป มีอำนาจลงลายมือชื่อกระทำการแทน บสย. และ บสย. ได้มอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะทนายความเป็นผู้ดำเนินการขอตรวจสอบกรณีดังกล่าวแทน และการมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการแทนนั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ห้ามเป็น การเฉพาะว่ามิอาจกระทำได้ ดังนั้น การมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแทนจึงมีผลบังคับได้ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมิใช่ข้อมูลส่วนบุคคลอันมิอาจเปิดเผยได้ตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เนื่องจากหากเป็นบุคคลคน ไทยแล้ว ข้อมูลดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบได้โดยง่าย และหากถือว่าข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ การดำเนินคดีกับผู้ก่อความเสียหายแก่บุคคลอื่น คงมิ อาจกระทำได้ เพราะการดำเนินคดีไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีปกครอง หรือคดีล้มละลาย จำต้องอาศัย ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการและภูมิลำเนาของจำเลยเป็นสำคัญ เช่น คดีแพ่ง โจทก์ต้องฟ้อง จำเลยต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ จะดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลอื่นที่จำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ ไม่ได้ หรือในคดีล้มละลายต้องฟ้องลูกหนี้ต่อศาลล้มละลายกลางที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต อำนาจศาล ทั้งต้องฟ้องลูกหนี้ในขณะที่ยังคงประกอบกิจการในประเทศไทยก่อนฟ้องเป็นเวลา ๑ ปี ดังนั้น หากข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ก็จะตรวจสอบว่า ลูกหนี้หรือผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นว่าประกอบกิจการอยู่ ณ ที่ใด และมีภูมิลำเนา ณ ที่ใด เพื่อพิจารณาฟ้องร้องว่าจะฟ้องร้องในศาลใดคงมิอาจกระทำได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความในฐานะผู้รับ มอบอำนาจจาก บสย. มีหน้าที่ในการฟ้องคดีต่อศาลล้มละลาย จึงมีความจำเป็นที่ต้องทราบ ข้อเท็จจริงว่า จำเลยซึ่งเป็นคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยและประกอบกิจการอยู่ ณ ที่ใด และมีภูมิลำเนา ณ ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นว่าจะสามารถ ฟ้องร้องจำเลยเป็นคดีล้มละลายได้หรือไม่ และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เอกสารการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน และข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของคนต่างด้าว เป็นข้อมูลที่ สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวจัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ตามปกติที่สำนักงานทะเบียนราชภาร

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๖ /๒๕๕๒

ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และข้อมูลดังกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นเพียงข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไปที่เกี่ยวกับบุคคล อีกทั้งการเปิดเผยก็ไม่กระทบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และไม่เป็นการรุกล้ำลิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และหากไม่เปิดเผยก็อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเพราไม่อาจฟ้องร้องคดีต่อศาลได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิคิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

หน้า ๕ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๙ /๒๕๕๒

กรรมการ

(นายวรเจตนา ภาควีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายอีกหาญ โอมศักดิ์)

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย จึงไม่ได้อัญเชิญพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒